

Náměty ke slavení Misijní neděle 2023

Malá misijní zamyšlení

Světový den misí (Misijní neděle) byl vyhlášen v roce 1926 papežem Piem XI. Při bohoslužbách na celém světě se každou předposlední neděli v říjnu plní světový fond solidarity Papežského misijního díla šíření víry. Všechny sbírky tohoto dne, i z těch nejchudších oblastí, putují na projekty, jimiž se podporuje šíření Božího slova až do těch nejzapadlejších koutů zeměkoule.

Papežská misijní díla vám pravidelně každý rok nabízejí samostatný inspirativní materiál, který můžete využít jako přípravu na Misijní neděli. Tentokrát vám přinášíme **malá zamyšlení nad evangeliem, a to na každý den od 1. října až do Misijní neděle 22. října**. Jejich autorem je P. Pavel Morávek, diecézní ředitel pro litoměřickou diecézi.

1. října 2023

Boží synovství

Evangelium – Mt 21,28-32

I když památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše v letošním roce ustupuje před nedělní liturgií, je dobré začít měsíc říjen s patronkou misionářů a misíí. U této velké světice bychom mohli rozvíjet mnohé, rád bych však vaši pozornost obrátil k cestě duchovního dětství.

Základem duchovního života je právě Boží synovství. My už jsme si na to, že jsme Božími dětmi, zvykli a většinou si tento veliký poklad málo uvědomujeme. A on to poklad opravdu je. Bůh Otec v nás po křtu rozpoznává svého Syna a říká každému z nás: „Ty jsi můj milovaný syn, v tobě mám zalíbení“ (Lk 3,22).

A proč máme na začátku misijního měsíce uvažovat o tak samozřejmých věcech? Prvním krokem, aby naše srdce hořelo touhou po předávání víry, jako u sv. Terezie, je uvědomit si, jaký poklad jsme přijali, jaký Dar nám byl dán. Aby tento dar mohli přijmout i jiní, je třeba říci nejen ano, Pane, ale také jít pracovat na vinici.

2. října 2023

Andělé

Evangelium – Mt 18,1-5.10

Úcta k andělům je v dnešní kultuře velmi populární, ale není anděl jako anděl. Kromě těch dobrých, kteří nám pomáhají, jsou i padlí andělé, tedy démoni. Je tedy třeba rozlišovat. Jak poznám, že mám v ruce dobrou knihu a anděle, nebo otrávené jablko? Mluví se tam o energiích, minulých životech nebo o čakrách? A o Kristu, církvi nebo svátostech tam není ani slovo? Jsou mostem k Bohu nebo zdí? Pomáhají Vám na cestě k Ježíši, nebo Vás od něj odvádějí? Odpověď znáte. Jednejte! Nejde o popálenou ruku, ale o věčnost!

Máme tedy na anděly zapomenout? Naprosto ne! Tyto duchové bytosti nám posílá sám Pán, aby nám pomáhali na cestě: „Hle, já posílám před tebou anděla, aby tě chránil na cestě a přivedl tě na místo, které jsem určil. Cti ho a poslouchej jeho hlas“ (Ex 23,20n).

Obracejme se tedy na anděly, prosíme je o přímlovu. Náš anděl strážný má být náš důvěrný přítel. Můžeme se obracet i na anděly strážné druhých lidí. Anděl je skvělý pomocník, když chceme svému příteli pomoci na cestě k Bohu.

3. října 2023

Nespravedlivé křivdy

Evangelium – Lk 9,51-56

Každý z nás už někdy utrpěl křivdu, nespravedlivou křivdu. Reakce jsou podle temperamentu různé. Někdo hned vybuchne a svolává na hříšníka hromy, blesky nebo oheň z nebe. Druhý, třeba jako já, něco chabě zablekotá nebo mlčí. Ale pak s odstupujícím časem začíná jeho duch sílit, hnán spravedlivým hněvem. Začíná přemýšlet, co měl druhému říci. Jak mu to příště nandá, aby viděl, zač je toho loket. Aby s bolestí poznal tu hroznou nespravedlnost, kterou spáchal. Obrátil se, litoval, omlouval se, prosil o odpuštění a napravil své hříšné chování. A tak korunován věncem vítěze byl druhými obdivován jako ten, který konečně pokořil toho zlosyna a nastolil spravedlivý řád a mír. Doslova svoláváme z nebe očištný plamen. Co ale opravdu získáme tímto nekonečným monologem? Kromě ztráty času, dáváme prostor neodpuštění, aby mohlo zapustit kořínky do našeho srdce. A najednou s hrůzou rozpoznáváme, že jsme nepřijali mladšího bratra, odmítli Otce a tím nepřijali ani Ježíše. A co na to Ježíš? Přísně nás pokáral a šel dál. Nuže, kde je mé pokání?

4. října 2023

Sv. František z Assisi

Evangelium – Mt 11,25-30

Sv. František se i ve světské společnosti těší velké úctě. Je inspirativní např. velkou láskou ke všemu živému stvoření. Obráťme se na něj, s prosbou o chudobu. Ano, čtete správně, přeji vám i mně chudobu. Chudoba je totiž křesťanská ctnost, nejen pro řeholníky a kněze, ale pro každého křesťana. Běžný křesťan pak má praktikovat chudobu na základě odpoutanosti od hmotných statků, důvěry v Boha, střídmosti a ochoty dělit se s druhými. Věci nás přitahují k zemi, je potřeba mít odpoutané srdce, abychom mohli milovat. Naše srdce nenaplní nic stvořeného, byť sebevíce vznešeného a dobrého. Naše srdce je stvořeno pro Boha. Nemilujme dary, ale dárce. Zamilujme si chudobu jako sv. František, vždyť jsme jen poutníci na cestě do Otcova domu.

5. října 2023

Poslání učedníků

Evangelium – Lk 10,1-12

Evangelium dnešní mše svaté je jedním ze základních misijních textů. Učedníci jsou posláni ke všem národům. Posílá je po dvou. Ano ve dvou se to lépe táhne, člověk není sám. Misionářem je někdo spíše tím, jaký je, než tím, co říká. Máme svědčit svým životem, tedy především láskou.

Poslal je před sebou, kam chtěl sám přijít. Kam chtěl a chce Ježíš přicházet? Do našich životů, do našich srdcí! Máme pomáhat Pánu připravit pro něj cestu. A tak nás znovu vede k lásce, k přátelství. Člověk neotvírá své srdce pod náporem argumentů, ale v důvěrném, hlubokém přátelství. Tehdy může srdce mluvit k srdci, a to slovo se může stát Slovem. Možná někdo namítne: nemáme se navážet do druhého, když o to nestojí. „Ve skutečnosti Kristovo bohatství také všichni hledají, i když mnohdy jen jako v mlze, a mají právo poznat i obdržet tento dar“ (Redemptoris missio 11). Na naší misii mají právo všichni, ke kterým nás Ježíš posílá. Mají právo na Boží království a Pokoj Vzkříšeného!

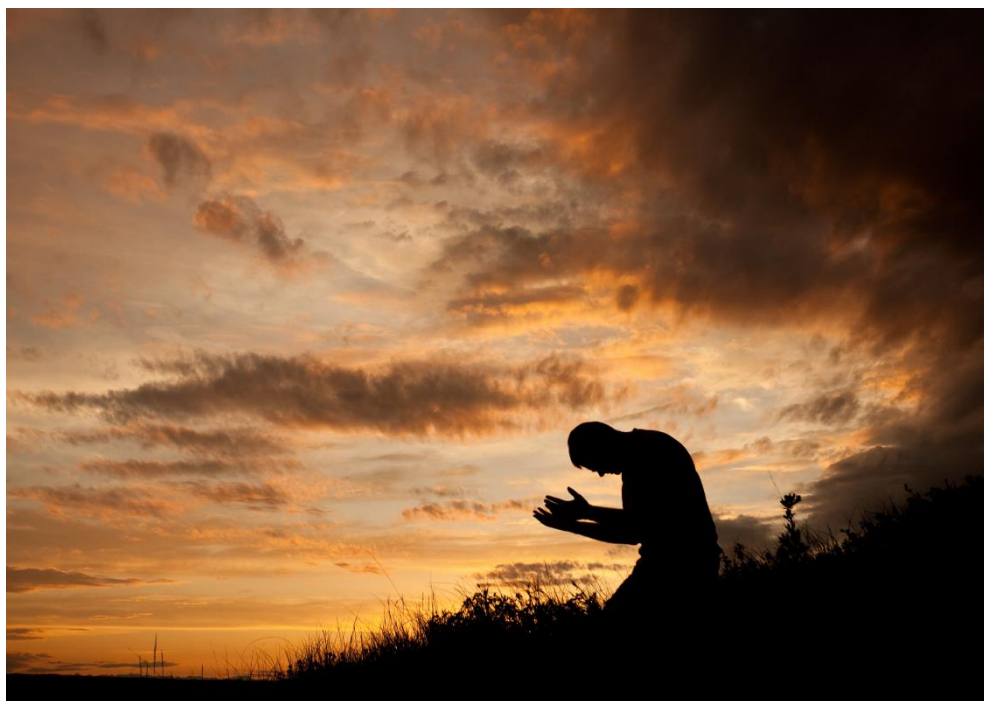

6. října 2023

Pokání

Evangelium – Lk 10,13-16

„Křest je hlavním místem prvního a základního obrácení. Skrze víru v radostnou zvěst a skrze křest se člověk zříká zla a získává spásu, to jest odpuštění všech hříchů a dar nového života.“ (Katechismus katolické církve (KKC) 1427). Tak to je bomba – dar nového života a odpuštění všech hříchů! Ale co my, kteří už pokřtění jsme? Ježíšova výzva k obrácení a k pokání nemíří především na vnější skutky, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání. Vnitřní pokání je radikální, nové zaměření celého života, návrat, obrácení k Bohu celým srdcem, rozchod s hříchem, odvrácení od zla, spolu s odporem vůči špatným činům, které jsme spáchali. Zároveň s sebou přináší touhu a předsevzetí změnit život s nadějí na Boží milosrdenství a důvěrou v pomoc jeho milosti.“ (srov. KKC 1430-31).

7. října 2023

Panna Maria Růžencová

Evangelium – Mt 1,1-16,18-23

Pannu Marii, Pomocnici křesťanů na cestě k vytouženému cíli, si připomínáme během liturgického roku několikrát. Dnešní den je věnován modlitbě růžence. Každý růženec vyjadřuje naši chválu, díky, prosby, odčiňování, jedním slovem lásku. Tak jako zamilovaní si říkají stále dokola stejná slova a nikdy je neomrzí, i my opakujeme stále znova Andělské pozdravení. Zároveň během této modlitby zalétá naše srdce k tajemství, které vyvěrá ze života naší Matky a jejího Syna. Na důležité okamžiky lidských dějin se díváme pohledem Panny Marie, v jejímž středu je Ježíš a jeho velikonoční tajemství.

Možná je na čase znovu oprášit nejen růženec, ale i úmysl ochrany křesťanského světa před vnitřním i vnějším nepřítelem. Neboť jak víme, nepřítel nikdy nespí. Obráťme se tedy na naši společnou Matku: Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!

8. října 2023

Vinaři

Evangelium – Mt 21,33-43

Pán Ježíš nám dnes předkládá podobenství o vinici. Tak, jako velekněží a farizeové poznali, že mluví o nich, není pro nás těžké poznat, že mluví o nás. Můžeme číst různě starostlivou péči hospodáře o vinici. V plotu, který nás chrání před dravou zvěří tam venku, můžeme rozpoznat Boží přikázání – Zákon. Ve strážní věži můžeme vidět dohlížitele – biskupa, který vidí přicházet nepřítele. A lis pro nás může znamenat oltář, z kterého nám vytéká krev Kristova. A my? Jsme vděční? Využíváme dary hospodáře, nebo jsou pro nás jen cetkou? Je pro nás věž – biskup – oporou? A lis – oltář s eucharistií – je pro nás opravdu zdrojem a vrcholem života křesťana? A proč zpytování svědomí? Abychom dokázali uvěřit v Boží lásku a chtěli ve svůj čas přinášet ovoce. Bůh nám důvěřuje, jako hospodář nám svěřil vinici a odcestoval. Není policajtem s pendrekem, dává nám svobodu. Jak s ní naložíme? Jakými jsme vinaři? Krutě nás zahubí nebo se bude radovat z výtěžku – z naší vzájemné lásky?

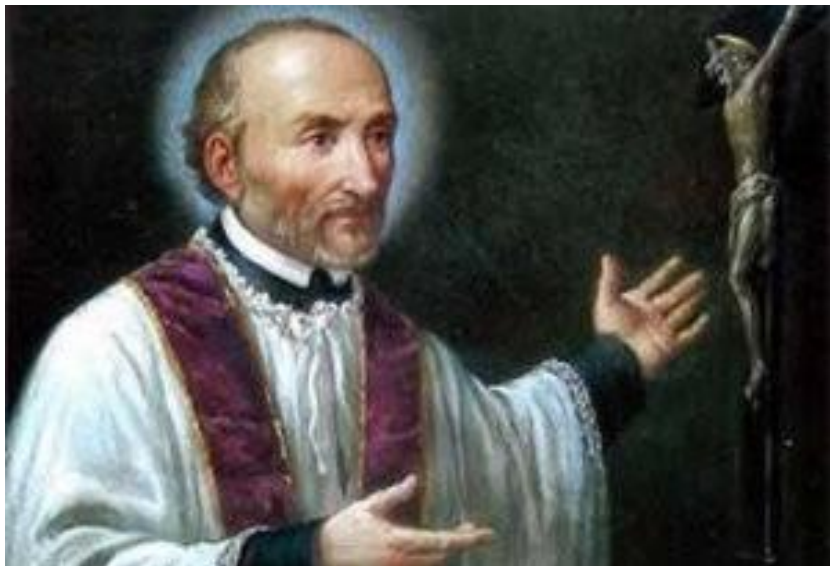

9. října 2023

Samaritán Jan Leonardi

Evangelium – Lk 10,25-37

Jak už jsme si v Novém zákonu zvykli, zase chtějí Pána Ježíše přivést do úzkých v zásadě správnou otázkou: „Mistře, co mám dělat, abych dostal věčný život?“ Co udělat z mé strany, abych pro dar měl volné ruce? Ježíš odpovídá otázkou. Znalec Zákona jde hned ke kořenu a opakuje Šema – Velké přikázání lásky. Ale pak to přijde: „a kdo je můj bližní?“ Tím okradeným, zbitým, napolo mrtvým člověkem je Adam – celé lidstvo, každý z nás. Milosrdným Samaritánem je Ježíš. A kdo je ten kněz, který jen neprošel kolem, ale jako zpřítomněný Kristus, když viděl zubožený lid, tak mu ho bylo líto a otevřel mu své srdce? Ano, titulek říká: Jan Leonardi. Nejprve byl lékárníkem a až potom knězem. Možná i proto kladl velký důraz na spolupráci laiků. Dnes bychom to mohli „upravit“ – aneb za církev synodální: společenství, spoluúčast a poslání (v praxi). Napsal mimo jiné příručku pro katechety, podporoval zřizování nemocnic, škol atd., a vytvořil dílo, z něhož tu dnes máme Dikasterium pro evangelizaci, jehož úkolem je, aby: „ve službě díla evangelizace, byl poznán Kristus, světlo národů, aby se o něm svědčilo slovy i skutky a aby bylo budováno jeho mystické tělo, jímž je církev“. A jak se já v praxi – tedy konkrétně, zapojím do svého farního společenství? Přijmu spoluúčast za evangelizaci a půjdu jako druhý Kristus ke svému bližnímu?

10. října 2023

Úkolování Ježíše

Evangelium – Lk 10,38-42

Marta, Marie a Lazar byli Ježíšovými přáteli. Ježíš u nich rád pobýval. Při jedné takové návštěvě měla Marta plno práce s obsluhou. To ženy dobře znají, např. večer 24. prosince. Marta, která Ježíše a učedníky zná, je chce co nejlépe pohostit, jak se sluší na váženého hosta. Její sestra Marie se však posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. No a tehdy se stalo něco neslýchaného. Marta přikazuje Ježíši, co má dělat! „Řekni jí přece, ať mi pomůže!“

Je to pokušení, do kterého často padáme i my. V návalu událostí – úkolů, se stáváme Martou a přikazujeme Ježíši, co má dělat. Prezентujeme Pánu problém, ale rovnou Mu i říkáme, jak ho má vyřešit. Je to takový náš žolík, nebo někdy dokonce i nouzové tlačítko. Ano, přímlybná modlitba je důležitá a bez ní se neobejdeme. Ale naslouchání Ježíši je důležitější. Naslouchat, ale jak? Základem je čas a ticho. Ticho vnější i vnitřní. To vnitřní je těžší. K usebranosti je třeba určité sebekázně a „práce“ s pamětí a představivostí. Ale výsledek stojí za to.

11. října 2023

Modlitba Páně

Evangelium – Lk 11,1-4

Ježíš se modlí. Ježíš nás učí modlit se. Ústní modlitba – opakujeme ústy předaná slova, která postupně opakováním sestupují z hlavy do srdce, utvářejí naši víru a tím i náš život. Máme být lidmi této modlitby, tohoto pokladu. Protože kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce. A kde mají srdce naši nejmenší?

Děti jsou nejen budoucností naší, ale i budoucností naší víry. Ta roste předáváním a prvním místem předávání je rodina – naše děti, naše vnoučata. Asi nebudeme v situaci jako sv. František Xaverský v Indii, odkud psal o své činnosti sv. Ignácovi do Říma: „Vytrvale jsem chodil po vesnicích a všechny dosud nepokřtěné děti jsem omýval posvátnou křestní vodou. Křtem jsem tak očistil ohromné množství dětí, které takřka nerozeznaly pravou ruku od levé. Ty děti mě však nenechaly ani pomodlit se breviář, dokonce ani najíst a vyspat, dokud jsem je nenaučil nějakou modlitbu.“ Učme děti Modlitbu Páně, svěrmě jim tento poklad. Učme je z tohoto pokladu žít. To je naše nejdůležitější misie.

12. října 2023

Bratrská spolupráce

Evangelium z památky sv. Radima – Lk 5,1-11

Chtěl bych zaměřit naši pozornost na bratrskou spolupráci. Spolupráce je pro nás někdy trochu obtížnější. Nám starším ve škole spíše vštěpovali samostatnou práci: neopisuj, dělej domácí úkol sám, nenapovídej apod. Když se pak mělo pracovat v týmu, často to skončilo tak, že práci udělal jeden tažný kůň a ostatní se svezli. A jak vypadá spolupráce v církvi? Zažitou praxí je někdy jen vzájemné zastupování kněží. Spolupráce mezi farnostmi je často minimální. Některé osoby si žárlivě střeží svěřenou práci a ostatní odhánějí. Pokus o spolupráci někdy skončí spíše rozhádáním. Každý táhne za provaz svým směrem.

Čeká nás ještě dlouhá cesta, abychom s radostí „dali znamení společníkům v druhé lodi, aby nám přišli na pomoc.“ Oni přijeli. A naplnili společně obě lodě, až se potápěly. Kéž naše spolupráce nekončí jen společnou modlitbou. V jezeře je ještě mnoho ryb, které čekají až se dohodneme a budeme spolupracovat na jejich záchraně.

13. října 2023

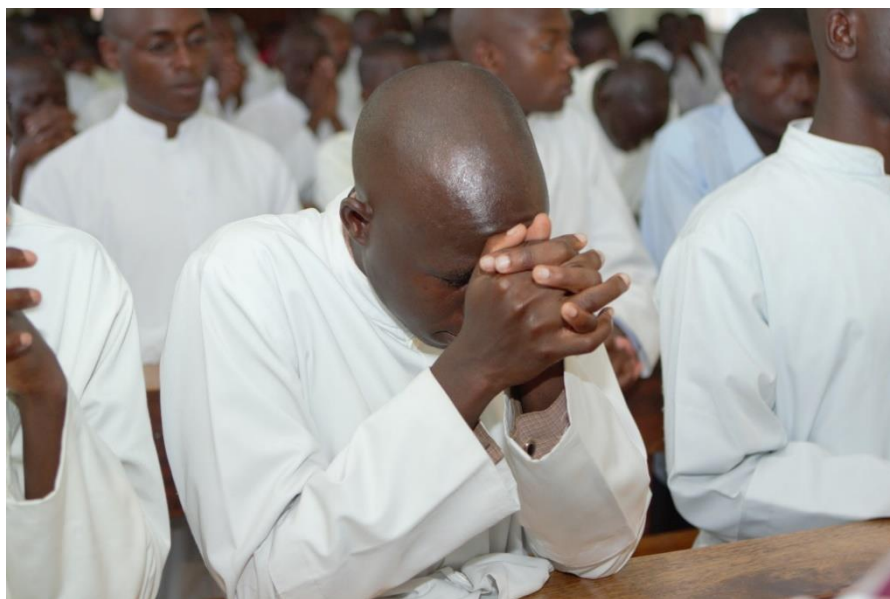
Pomlouvání silák

Evangelium – Lk 11,15-26

Ježíš jako silnější vyhánil zlého ducha z němeho člověka. Osvobozený nyní může velebit, chválit, děkovat i prosit, vést důvěrný rozhovor s Bohem. A co na to lidé ze zástupu? Někteří, když nemohou popřít zázrak, přisuzují ho působení zlého – pomlouvají Ježíše! Když pomlouvali Pána, když konal dobro, nedivme se, že někdy pomlouvají i nás.

Ale zároveň, ruku na srdce, někdy pomlouváme i my. Svatý otec o tom mnohokrát mluvil, např. 18. 5. 2013: *„Hodně se klevetí v církvi. My křesťané hodně klevetíme. Všechny tři typy klevet – dezinformace, nactiutrhání a pomlvy – jsou hříchem! Je to hřích. Je to zasazení políčku Ježíšovi v osobě jeho dětí, jeho bratří.“*

Pomlvy zabíjejí bratra a zabíjejí i společenství, rozdělují ho. Dábel je z řeckého diabolos a znamená – pomlouvač, rozkolník. Každé království proti sobě rozdvojené zpustne. Je-li tedy i církev v sobě rozdvojena, jak obstojí? Ježíš je naštěstí silnější a přemohl onoho siláka. Vyčistil a vyzdobil naše srdce. Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán při křtu (srov. Řím 5,5).

14. října 2023

Návrat hříšníků

Evangelium – Lk 11,27-28

Dnes Ježíš říká, že blahoslavení jsou ti, kdo slyší Boží slovo a zachovávají ho. Jak je možné Boží slovo slyšet a zachovávat, nám ukazují i světci. Dnešním světce je sv. Kalist. Původní otrok byl nejprve propuštěn, a nakonec byl roku 217 zvolen za papeže. Kromě různých teologických sporů o Nejsvětější Trojici a právních otázek se v té době řešil také spor, zda přijímat kající hříšníky zpět do církve. A Kalist, který slyšel Boží slovo (neukamenování cizoložnice, „dobrý“ lotr Dismas ukřižovaný pro Ježíšově pravici) byl pro možnost návratu.

Po vnitřním obrácení, které je spojeno s lítostí (tedy i s pevným předsevzetím se vyvarovat hříchu), návrat počítá s naším vyznáním knězi (srov. Jan 20,22n). Vyznání by mělo být stručné, jasné, konkrétní a úplné. A tak se i my nechme povzbudit Ježíšovým hlasem: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a od nynějška už nehřeš!“ (Jan 8,11).

15. října 2023

Příteli, máš svatební šaty?

Evangelium – Mt 22,1-14

Další příběh o druhých, které lehce soudíme, abychom na konci zjistili, že je o nás. Jsme králem – Bohem pozváni na svatbu syna – Ježíše. Všechno pro nás Bůh připravil a poslal služebníky se vzkazem: pojdte alespoň v neděli do kostela na svatbu Krista s církví. Každý týden na toto pozvání odpovídáme. Doufám, že častěji hledáme způsoby, jak jako služebníci Krále, pozvat také druhé. Jděte na rozcestí, vyjděte ze svého domu, ze svého kostela, ze svého pohodlí, ze své bezpečné zóny, jděte a pozvěte své přátele na svatbu s Ježíšem. Vyšli a shromáždili všechny, zlé i dobré. Ano, mám zvat všechny, nejen ty, které hodnotíme jako dobré.

A co ten chudák bez svatebních šatů? Nestačí jen být pokřtěn, je potřeba ze křtu žít. Ty otázky před křtem, zda se zříkáš hříchu, všeho, co k němu láká, ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní, nejsou formalita. Ono vyznání víry v Nejsvětější Trojici nejsou jen slova, ale především život. Sám Ježíš touží, abychom byli mezi vyvolenými a touží po tom, aby se povolání dostalo skrze nás na všechna rozcestí, ke všem lidem.

16. října 2023

Jonáš a Šalamoun

Evangelium – Lk 11,29-32

Jonáš a Šalamoun jsou dvě postavy, o kterých se dnešní děti ve škole dozvědí mnohdy více než o samotném Spasiteli. Jonáš a velká ryba se dobře pamatuje, je to roztomilé. Šalamounova moudrost při soudu dvou žen o dítě je pověstná. Dva velikáni, o kterých by se dalo říci mnohé. A také o mnohém pomlčet. Např. jak to se Šalamounem nakonec neslavně dopadlo: „měl sedm set manželek knížecího stavu a tři sta vedlejších žen. Když byl Šalamoun starý, odvrátily mu jeho ženy srdce k jiným bohům a jeho srdce už nepatřilo plně Hospodinu“ (1 Král 11,3).

A co Jonášovo kázání: „ještě čtyřicet dní, a Ninive bude zničeno.“ Zkuste si představit nějakého kazatele, jak prochází vaším městem a takto vás varuje. Obrátili byste se? A zde je přece někdo víc než Šalomoun, zde je přece někdo víc než Jonáš. Půjdu k pramenům moudrosti a obrátím se? Nebo pořád hledám znamení, protože nechci, a je mi nepříjemné si to přiznat?

17. října 2023

Ignácova touha po smrti

Evangelium z památky sv. Ignáce – Jan 12,24-26

Dnešní světec Ignác byl po sv. apoštolu Petrovi a sv. Evodiovii třetím biskupem v syrské Antiochii – třetím největším městem říše. Za vlády císaře Trajána (98-117) byl zatčen a odsouzen k předhození šelmám v římském amfiteátru. Cestou na smrt poslal sedm dopisů. Zrcadlí se v nich jeho touha po mučednictví a život církve na počátku 2. století.

Díky Kristu má křesťanská smrt kladný smysl. „Život je pro mě Kristus, a smrt je pro mě zisk“ (Flp 1,21). Podstatně nové je na křesťanské smrti toto: Křtem již křesťan svátostně „zemřel s Kristem“, aby žil novým životem, proto umíráme-li v Kristově milosti, tělesná smrt dovršuje toto „zemřít s Kristem“ a zakončuje tak přivtělení k Němu v Jeho vykupitelském úkonu.

Smrtí Bůh volá člověka k sobě. Proto může křesťan zakoušet vůči smrti podobnou touhu, jakou měl svatý Pavel: „toužím zemřít a být s Kristem“ (Flp 1,23); a může proměnit podle Kristova příkladu svou vlastní smrt v úkon poslušnosti a lásky k Otci. „Má láska je ukřižovaná ... je ve mně živá voda, která mi uvnitř našeptává a říká: 'Pojď k Otci!'“ (Sv. Ignác Antiochijský, Epistula ad Romanos, 7, 2).

18. října 2023

Evangelista Lukáš

Evangelium – Lk 10,1-9

Je zajímavé, že si Bůh vybral k sepsání evangelia někoho, kdo nebyl očitým svědkem událostí, které popisuje. Lukáš je až druhá generace, a přece je jeho evangelium pokladem.

Sv. Jeroným říká, že kdo nezná Písmo, nezná Krista. Je potřeba znát Písmo. Doporučuji mít kvalitní tištěný překlad Nového zákona s výkladovými poznámkami, který je k modlitbě lepší, než displej chytrého telefonu. Aplikace tam samozřejmě mějte, abyste mohli ve volných chvílích sjíždět i jiné věci než sociální sítě. Dobré jsou i ty poznámky, vyvarujete se tak základních přešlapů. A nyní zbývá už jen: číst, rozjímat, prožívat, žít evangelium. Použijte svoji představivost, buďte další osobou v dění, pozorujte jednotlivé postavy, slyšte vše, dívejte se na detaily. Co Ježíš říká mně? Jak bych jednal já? Ideálně je číst každý den trochu, třeba jen 3 minuty. Postupem času, den za dnem, budete lépe znát Krista, budete ho více milovat. A láska Boží, která Vás bude uchvacovat a přetvářet, se rozlije do vašeho okolí. Budete žít radost a pokoj, který je ovocem Boží přítomnosti (srov. Gal 5,22n). Budete žít a tím i předávat – stanete se misionářem: „Pokoj tomuto domu!“

19. října 2023

Krev mučedníků

Evangelium – Lk 11,47-54

Dnešní den je krvavý. Připomínáme si mučedníky ze Severní Ameriky. „Mučednictví je nejvyšší svědectví vydané pravdě víry; znamená svědectví, které sahá až k smrti. Mučedník vydává svědectví o zemřelém a zmrtvýchvstalém Kristu, s nímž je spojen láskou. Vydává svědectví o pravdě víry a křesťanském učení. Podstupuje smrt skutkem statečnosti.“ (KKC 2473).

Co říká sv. Jean de Brébeuf, jeden z osmi jezuitů, jejichž památku dnes slavíme? Ve svém duchovním deníku si poznamenal: „Můj Bože, jak mě bolí, že Tě lidé neznají, že se tato pohanská země ještě zcela neobrátila k Tobě, že z ní ještě není vyhlazen hřích! Opravdu, můj Bože, i kdyby na mě padla všechna muka, která musí vytrpět zajatci v této krajině, i s ukrutností trestu smrti, ochotně se nabízím, že je budu snášet.“

Jeana tedy nutí láska k lidem, aby poznali křesťanského Boha, aby se obrátili do lůna Nejsvětější Trojice, aby bylo vyhlazeno to největší zlo – hřích, který nás ztročuje a odděluje od Boha. Láska bolí, to ví každý. A každý také ví, že skutečná Láska dává křídla i k té největší oběti.

20. října 2023

Koho se máme bát?

Evangelium – Lk 12,1-7

V Písmu svatém často zaznívá povzbudivé „nebojte se“. Ale dnes nám Pán Ježíš říká i „bojte se“! To není moc časté. Měli bychom tedy zpozornět: „Bojte se toho, který když usmrtí, má moc uvrhnout do pekla.“ Ale co je to peklo? Katechismus shrnuje: „stav konečného sebevyloučení ze společenství s Bohem a s blaženými“ (KKC 1033). Překvapivě se tu na prvním místě nezmiňuje ďábel, ani trestající Bůh. Jedno je jisté – Bůh tě nechce v pekle, chce tě mít u sebe v nebi. „Dokonalý život, společenství života a lásky s Nejsvětější Trojicí, s Pannou Marií, s anděly a všemi blaženými se nazývá „nebe“. Nebe je konečným cílem a uskutečněním nehlubších tužeb člověka, stav svrchovaného a konečného štěstí.“ (KKC 1023). To má pro nás Bůh přichystané. Ale dal nám svobodu, abychom mohli milovat.

Náš Pán nás upozorňuje, že budeme od něho odděleni, jestliže nepřispějeme na pomoc chudým a maličkým v jejich nouzi: jsou totiž našimi i Jeho bratry. Zemřít ve smrtelném hříchu, aniž by byl smyt lítostí, a nepřijmout milosrdnou Boží lásku, to znamená zůstat navždy odděleni od Boha v důsledku našeho svobodného rozhodnutí.“ (KKC 1033)

21. října 2023

Karel a Zita

Evangelium – Mt 7,21-27

Císař Karel Rakouský usiloval o spravedlivý a trvalý mír a prosazoval právo a spravedlnost. Po změně státního uspořádání byl v roce 1919 donucen opustit vlast, žil v chudobě a svou těžkou nemoc snášel s hlubokou důvěrou v Boha.

Rodíme se z lásky a jsme povoláni k lásce. Ano, každý je povolán k lásce. Volí jen jednu ze dvou cest: panenství (zasvěcený život) nebo manželství. Je dobré si připomenout první Boží příkaz, který zazněl ještě před prvním hříchem: „Plodte a množte se!“ Karel si vybral cestu, která se jmenuje Zita. To je jeho cesta ke svatosti – Zita. Podle svatopisců měl Karel v předvečer svatby říci Zitě: „nyní si musíme navzájem pomoci do nebe.“ V manželské lásce se spojuje láska toužebná (erós) a láska dobro-přející (agapé). A co víc přát a k čemu více pomáhat milované, než je nebe? Do manželství člověk nevstupuje proto, že je s tím druhým šťastný, ale proto, aby ho udělal šťastným. Karel si toho byl vědom, a věděl i to, co je pravé štěstí.

Manželství je úplné vzájemné sebedarování se druhému. To je klíč. Rozjímej dnes slova manželského slibu: „Já..., odevzdávám se tobě..., a přijímám tě za manžela. Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen.“

22. října 2023

Předposlední říjnová neděle – Misijní neděle

Evangelium různé – např. Mt 28,16-20

Dnes se celá církev modlí za misie. Všude na světě probíhá den modliteb za misie. Sbírká této neděle je pak určena na podporu misí prostřednictvím Papežských misijních děl. Tato sbírka je i v misijních oblastech, i tam se vybírá na misie. Je to nejen konkrétní výraz solidarity s ostatními, ale také to pomáhá uvědomit si jednu podstatnou skutečnost: misijní činnost se týká každého. Kodex kanonického práva to shrnuje v kán. 781 takto: „Celá církev je svou povahou misijní, a evangelizační činnost je základní povinností božího lidu; proto se všichni křesťané, vědomi své odpovědnosti, účastní misijní činnosti.“

Evangelizační a misijní činnost. Jaký je v tom rozdíl? Slovo misijní většinou používáme pro vzdálené misijní oblasti, kde lid ještě nepřijal evangelium a kde působí misionáři. Všichni se máme účastnit misijní činnosti. Máme tedy všichni odjet na misie? To není nutné, ale má nám všem hořet srdce pro misie. Jak tedy onu misijní činnost ze svého místa uskutečňovat? Dnešní den nám ukazuje cestu: modlitba, oběť a almužna. Tři skutky pokání. Nejen dnes, ale po celý rok se máme za misie modlit, postit se (třeba tím, že o-pustíme na chvíli mobil) a dávat almužnu. Konkrétní způsoby, jak se vhodně zapojit, můžete najít u Papežských misijních děl (missio.cz), které z pověření a pod dohledem papeže misijní činnost vykonávají. Jsou ve většině zemí světa.

Takže další povinnost? Ne! Právo a dar! Změňme úhle pohledu. „Bůh chce, aby se všichni lidé zachránili a (došli) k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4). Jako všemohoucí by mohl všechny lidi (všech generací) spasit lusknutím prstů. Bylo by to rychlé, jednoduché a stoprocentní. Ale On si řekl ne! A vybral si tebe! Zve tě ke spolupráci! Dávat druhým to nejcennější – víru. Pomáhat utvářet a prohlubovat vztah s Bohem. Poznávat a milovat Boha, to je opravdový život člověka.

P. Pavel Morávek

*diecézní ředitel Papežských misijních děl
pro litoměřickou diecézi*

missio.cz

Papežská misijní díla

www.missio.cz

Na Kropáčce 30/1
500 03 Hradec Králové
IČO: 73634051
č. účtu: 72540444/2700
pmd@missio.cz

+420 604 838 882